

Sdílená suverenita, nebo obrana koruny? Vondráček a Niedermayer se střetli o euro i budoucnost české ekonomiky

26.6.2026 - Libor Vondráček | Strana svobodných občanů

Debata o přijetí eura v pořadu Pro a proti znovu ukázala, že otázka společné evropské měny není jen technickým ekonomickým tématem, ale také sporem o podobu státu, míru jeho autonomie a budoucí směřování země. V rozhlasovém střetu se proti sobě postavili europoslanec Luděk Niedermayer a předseda Svobodných Libor Vondráček. Zatímco Niedermayer hájil přijetí eura jako ekonomicky racionální krok a mluvil o přechodu ke sdílené suverenitě, Vondráček zdůrazňoval rizika ztráty měnové samostatnosti, vyšší zadlužení i oslabení schopnosti státu reagovat na vlastní ekonomické problémy.

Libor Vondráček ve svém vystoupení stavěl argumentaci především na potřebě uchovat českou korunu jako nástroj suverénní měnové politiky. Tvrdil, že státy, které do eurozóny vstoupily, podle něj v dlouhodobém horizontu ztratily část dynamiky v procesu ekonomické konvergence vůči západní Evropě. Přijetí eura podle něj neznamená jen změnu měny, ale i přijetí systému, který je podle jeho názoru nevhodně nastavený pro rozdílné ekonomiky členských států. Jako příklady uváděl Řecko, ale také obecně rozdílné hospodářské cykly států jako Německo, Řecko nebo pobaltské země.

Důležitou součástí jeho argumentace byl také dluhový rozměr. Vondráček upozornil, že eurozóna je podle něj silně zadlužený celek a že Česká republika by neměla přebírat závazky, které sama nevytvořila. Kriticky se vymezil i vůči konceptu digitálního eura a zdůraznil, že nechce, aby se Česká republika vázala k mechanismům, které mohou v budoucnu zvyšovat tlak na společné ručení za dluhy. V tomto ohledu propojuje odmítnutí eura s obecnější obranou národní ekonomické a politické samostatnosti.

Na ekonomické rovině Vondráček zdůrazňoval, že česká koruna je podle něj stabilní měna, která si v dlouhém horizontu vedla dobře i vůči euru. Argumentoval srovnáním vývoje měn vůči zlatu a tvrdil, že euro dlouhodobě ztratilo hodnotu výrazně více než česká koruna. Když se debata stočila k úrokovým sazbám, odmítl představu, že nižší sazby v eurozóně automaticky znamenají výhodu. Podle něj jsou výsledkem především vyšší zadluženosti některých zemí, nikoli zdravotního stavu jejich ekonomik. Zároveň varoval, že příliš levné peníze mohou motivovat státy i domácnosti k nebezpečnějšímu zadlužování.

Silným politickým motivem jeho vystoupení byl pojem **sdílená suverenita**, který odmítl jako nevhodný a historicky zatížený. Vondráček řekl, že nechce „žádnou sdílenou suverenitu“, ale plnou suverenitu, a tvrdil, že měnová politika patří mezi klíčové nástroje, které stát potřebuje k vyvažování ekonomických výkyvů. Podle něj není správné, aby Česká republika tento nástroj odevzdávala do společného evropského rámce, protože každá ekonomika je jiná a potřebuje vlastní měnový režim. Tím otevřel nejen ekonomický, ale i hodnotový spor o to, kde končí spolupráce a začíná ztráta kontroly.

Luděk Niedermayer naopak vystupoval s tezí, že samostatná měnová politika české ekonomice nepřináší tolik výhod, kolik stojí. Argumentoval vyššími úrokovými sazbami, které podle něj zdražují financování státního dluhu i provoz domácností, a upozornil, že náklady ne-eura dopadají na každého občana. Uváděl také transakční náklady, které podle něj nesou firmy i lidé při cestách do eurozóny

nebo při obchodování v zahraničí. Z jeho pohledu je ne-euro stále dražší a Česká republika si jej dlouhodobě nemůže dovolit.

V rovině společenské a symbolické byla jedním z nejostřejších momentů právě interpretace sdílené suverenity. Niedermayer ji vysvětloval jako princip, na němž stojí Evropská unie: nejde o to, že by stát o svou pravomoc přišel, ale že ji uplatňuje společně s ostatními. Vondráček to odmítl a spojil tento pojem s historickou zkušeností, kterou nechce vracet do veřejného prostoru. Spor tak nebyl jen o euro, ale i o tom, jak Češi chápou evropskou integraci, národní identitu a hranice spolupráce.

Debata zároveň ukázala, že postoj k euru je v české politice i společnosti stále velmi citlivý. Vondráček se opřel o argument, že podnikatelé ani zaměstnanci po euru ve velkém netouží, a tvrdil, že firmy už dnes mohou fungovat v různých měnách podle vlastní volby. Tím se snažil zpochybnit tvrzení, že euro je nutností pro exportéry. Niedermayer naopak připomínal, že velké exportní firmy často kurzové riziko přenášejí dál do ekonomiky, a tvrdil, že společná měna by mohla snížit nejistotu i zjednodušit plánování.

Výsledkem byl střet dvou zásadně odlišných pohledů. Na jedné straně stojí důraz na měnovou samostatnost, ochranu před zadlužením a odmítnutí sdílené suverenity, na druhé straně ekonomická logika společné měny, nižších nákladů a hlubší evropské integrace. Vondráčkovo vystoupení stavělo na obraně koruny jako symbolu i nástroje státní autonomie. Právě proto je téma eura v českém prostředí pořád živé: není to jen účetní otázka, ale spor o to, jakou roli má Česko v Evropě hrát.

<https://svobodni.cz/nezarazene/sdilená-suverenita-nebo-obrana-koruny-vondracek-a-niedermayer-se-s-tretli-o-euro-i-budoucnost-ceske-ekonomiky-2>